

en saadan Beskaffenhed, at den maa siges til enhver Tid eller i alt Fald foreløbig fuldkomment at kunne fyldestgøre enhver Fordring om Trafik saavel af Gods som af Personer. Det er jo saa, at hvis det forenede Dampskibsselskabs Besørgelse af den direkte Trafik, særlig Persontrafikken, mellem København og Helsingborg skulde falde bort, saa vil denne Trafik jo gaa over paa Dampfærgeforbindelsen Helsingør—Helsingborg; men den direkte Trafik mellem København og Helsingborg er jo ikke af en saadan Betydning, at noget saadant væsentlig vil kunne besvære Dampfærgetrafikken mellem Helsingør og Helsingborg. Jeg tror derfor heller ikke, at Udsigten til denne Forøgelse af Trafikken skulde faa nogen som helst afgørende Betydning i denne Retning, som blev fremdraget af den sidste ærede Taler, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Rasmussen). Jeg kan være enig i adskillige af hans Betragtninger, naar han kritiserede den Beliggenhed, som det nuværende Dampfærgeleje i Helsingør har faaet. Det kan ikke nægtes, at efterhaanden som Trafikken paa Dampfærgeforbindelsen Helsingør—Helsingborg har udviklet sig saa stærkt, som den har gjort, frembyder Sejladsen paa Helsingør Havn ikke faa Ulemper. Man har jo ganske sikkert heller ikke oprindeligt, da man gik til dette Anlæg, været blind for, at med Tiden kunde Forholdet udvikle sig saaledes, at man var nødt til at flytte Dampfærgelejerne. Men dette Spørgsmaal forekommer mig ikke at staa i direkte Sammenhæng med den foreliggende Sag. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, at det med Tiden vil blive nødvendigt at gaa til en Flytning af disse Lejer, men det vil jo i og for sig kunne ske ganske uafhængig af den regelmæssige Besørgelse af Trafikken mellem Helsingør og Helsingborg, som vil kunne fortsættes uhindret, indtil disse ny Færgelejer ere blevne etablerede. Altsaa, denne Forbindelse pr. Dampfærge mellem Helsingør og Helsingborg anser jeg for fuldt ud rustet til at modtage en forøget Trafik, som maatte blive en Følge af Opgivelsen af det forenede Dampskibsselskabs direkte Linier til Helsingborg. Noget anderledes er Forholdet med Hensyn til Forbindelsen København—Malmø. Hvis man her i Rigsdagen var gaaet til at gennemføre det Projekt, der laa til Grund for Lov af 8de Maj 1894 om forskellige Statsbaneanlæg i og ved København, et Projekt, der omfattede en Boulevardbane i Forbindelse med et Damp-

færgeleje i Frihavnen, tror jeg, at man derigennem havde skabt en Forbindelse, der nu allerede vilde have kunnet modtage en stærkt forøget Trafik, baade Godstrafik og Persontrafik, mellem Malmø og København og omvendt. Imidlertid gennemførtes dette Projekt jo som bekendt ikke for Boulevardbanens Vedkommende; de ny Anlæg paa dette Punkt bleve her indskrænkede til Anlæg af et Dampfærgeleje i Frihavnen, og der blev dernæst af Rigsdagen bevilget de fornødne Penge til Anskaffelse af en Dampfærge. Der bestaar saaledes en Dampfærgeforbindelse mellem København og Malmø, som drives fra Københavns Frihavn over til det særlige Dampfærgeleje i Malmø og foreløbig besørges med en dansk Dampfærge. Det kan ikke være anderledes, end at saaledes som denne Fart maa drives, har den kunnet være og har hidtil kun været bestemt væsentlig for Godstrafikken, men den aabner jo selvfølgelig Mulighed for at kunne udvides først og fremmest ved Gennemførelsen af det oprindelige Projekt om Anlæg af en Boulevardbane og dernæst ogsaa ved Anskaffelse af flere Færger, saaledes at den fuldt ud vil kunne tilfredsstille Fordringerne baade til Gods- og Persontrafik, for saa vidt angaar den gennemgaaende Trafik. Hvad den lokale Trafik angaar, vil Godstrafikken fuldt ud kunne betjenes herved, saa vidt jeg skønner. Med Hensyn til Persontrafikken ser jeg ikke rettere, end at der altid vil kunne være Plads aaben for en lokal Persontrafik mellem Malmø og København, for saa vidt Dampskibsforbindingen kan føre Passagererne ind i Nærheden af Byens Hjerter ved de nuværende Anløbspladser i Havnegade, men saaledes som Farten altsaa foreløbig er etableret, maa der regnes med en Hjælp fra det forenede Dampskibsselskab, saaledes at det overtager særlig Persontrafikken mellem Malmø og København og omvendt. Men da denne Persontrafik saavel er lokal som gennemgaaende, har jo Staten al Opfordring til med særlig Opmærksomhed at følge denne Trafik, saaledes at den til enhver Tid er fyldestgørende. Skulde Forholdet stille sig saaledes, at den ikke var fyldestgørende, er det ogsaa efter min Mening en Pligt for Staten at gribe ind. En saadan Indgriben vil jo kunne ske dels derved, at man saa hurtig som muligt udvikler den bestaaende Dampfærgeforbindelse, og en Opfordring i saa Henseende ligger jo allerede i det Moment, at Godstrafikken ved Hjælp af Dampfærge, som det vil fremgaa af den senest